

הקמת עמותת חיל החימוש

עוד מטפלת העמותה במשפחות השכולות של חיל החימוש ומסייעת להם ככל הנדרש, היא מארגנת טכסי בר - מצווה ליתומים, סופי שבוע של כיף ליתומים ולמשפחות השכולות, פועלת להענקת תשורה לתלמידים שכולים עם החזרה לביה"ס לאחר חופשת הקיץ ואף מסייעת בתלושי שי לחגים לנזקקים.

העמותה מסייעת ליחידות החימוש ולחילי החיל במקרים מיוחדים, הכוללים סיוע לחיילים בודדים בביקור משפחותיהם בחו"ל, סיוע במלגות לימוד, תלושי שי לחגים ובארגון ימי כיף לחיילים הבודדים והנצרכים.

"כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד"
(ירמיהו פרק ל"א פסוק יט)

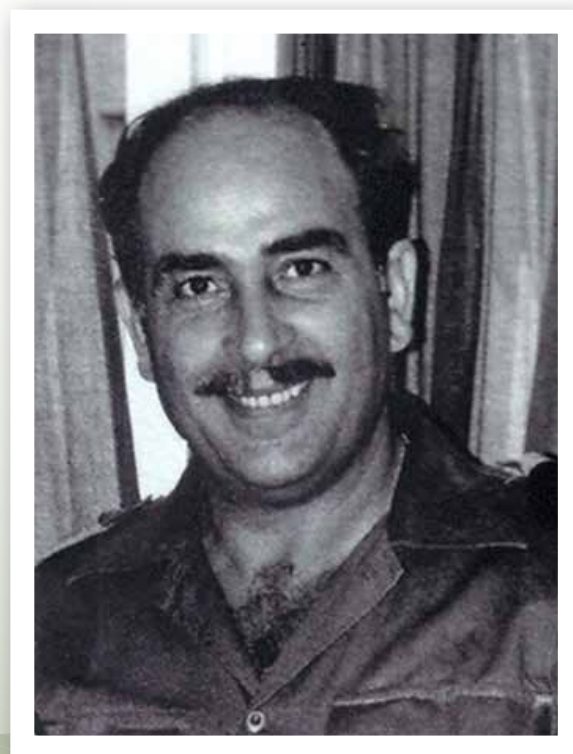
ביטוי להערכת פועלו של אלי ברק (בליטי) כקצין חימוש ולחלקו במהפכת שיטת האחזקה, ניתן למצוא בדברי ההערכה, שכתב לו מפקד גיי"ש אברהם אדן (ברן) לקראת פרישתו: "לדעתי, אתה האיש אשר יצר את דפוסי עבודת אנשי החימוש בגייס, כדפוסים של עבודה עם השריון בשדה באשר הוא וכדפוסים של החזרת כלי הרק"ם הבלתי תקינים לכשירות מיד ובקצב שריון, שיתוף הפעולה האמיץ שלך עם מפקדי השריון בכל הדרגים - היו דוגמה לשיתוף פעולה ותרמו רבות לקידום נושא האחזקה בשריון."

בשנת 1984 הוקמה עמותת חיל החימוש למען המשפחות השכולות ולמען החימושניקים בעבר בהווה ובעתיד.

העמותה היא הכבל המגשר בין החימושניקים לדורותיהם באמצעות טיפוח הקשר עם אנשי חיל החימוש בסדיר ובמילואים ופועלת להטמעת מורשת החיל ורוחו.

מטרות העמותה הן להרחיב ולטפח את מרכז ההנצחה של חיל החימוש בנתניה כדי שישמש מרכז להנצחה ולחינוך ואתר להתייחדות המשפחות השכולות עם יקיריהן.

כמו כן עוסקת העמותה בפעילות מגוונת להנצחה והנחלת תולדות חיל החימוש ומורשתו לאלה המשרתים בו עתה ולאלה אשר ישרתו בו בעתיד.

אלי ברק (בליטי) יו"ר העמותה הראשון של חיל החימוש.

מפקד בה"ד 20 אל"ם שפיגל אנטול מסיים תפקיד

ואכן במהלך חודש אפריל 1985 זכה הבה"ד לקבל את דגל היופי מטעם המועצה לארץ ישראל יפה. במהלך כהונתו נתגלה מגרש המסדרים ששירת עשרות שנים קודם לכן את הצבא הבריטי. בבסיס המגרש היתה רצפה, בשוליה במת אבן קטנה עם עמודים, על העמודים היו חרוטים סמלי היחידות הבריטיות השונות כולל סמל של הגדוד הארצישראלי. כתוצאה מהחשיפה, מגרש המסדרים של הבה"ד שונה למגרש חניה, והמסדרים הועברו למגרש הישן/חדש. את אנטול החליף אל"ם דוד בראון.

במהלך חודש נובמבר 85 פרש מצה"ל מפקד הבה"ד אל"ם שפיגל אנטול. במהלך תפקידו המשיך את משימת שיפור התדמית של הבה"ד והתחיל בשיפור רמת ההדרכה, המדריכים והסגל. נוכח המצוקה התקציבית העמוקה שהייתה קיימת באותן השנים, טען אנטול כי כדי להשיג את המטרות יש לבצע את כל מה שניתן באופן עצמאי על ידי אנשי הבה"ד.

אל"ם שפיגל אנטול

במת מגרש המסדרים שנחשפה

1985-1990

קחש"ר חדש לחיל החימוש

מטה, פיתוח ואחזקה בכל הרמות. תא"ל קידר נמנה עם צוות תכנון ה"שוט קל", ועל כך זכה ב-1970 ב"פרס בטחון ישראל". בין תפקידיו העיקריים: ראש ענף טכני במרכז שיקום ואחזקה, ראש ענף טנקים במפקדת קצין החימוש הראשי, ראש פרויקט טנק המרכבה, ראש מחלקת מערכות ממונעות, ראש מנהלת פיתוח טנקים בדרגת תת-אלוף וקצין החימוש הראשי.

קצין חימוש ראשי חדש מונה לחיל החימוש: תת אלוף משה (מוצי) קידר שהחליף בתפקידו את תת אלוף טוביה מרגלית שהתפטר מצה"ל.

תא"ל משה (מוצי) קידר, יליד בולגריה (1935), בוגר בית ספר מקצועי "מכס פיין" - ת"א, התגייס לצה"ל ב-1953 והוכשר כמכונאי טנקים בקורס מס' 2 בצה"ל. משה קידר שירת כמכונאי טנקים עד דרגת רס"ר, נשלח ללימודים בטכניון מטעם צה"ל וסיים בשנת 1965 את לימודיו בהנדסת מכונות. מאז סיום לימודיו עסק בתפקידי

תת אלוף משה קידר

חיל החימוש למען הקהילה

בשודדי דרכים וגורמים מסוכנים אחרים. המסע לסודן נמשך בין שבועיים לחודש ימים, ורבים מתו בדרך במסע התלאות המסוכן. המבצע הופסק בעקבות הדלפתו לעיתונות ובגלל החשש של נשיא סודן מתגובת העולם הערבי.

בחודש אוגוסט 1985 נרתם חיל החימוש לארח את עולי אתיופיה במטרה להדגיש בפניהם את הערכתו הרבה למסע הייסורים שעברו עד להגעתם לארץ, ולפתוח בפני העולים הצעירים את דלתותיו לשרות מעניין ומאתגר.

במהלך מבצע עליית יהודי אתיופיה, בשנת 1984, עלו לישראל כ-8,000 יהודים. המבצע נקרא "מבצע משה" על שמו של משה רבנו, וכסמל לתפיסת גאולת היהודים מאתיופיה בדומה ליציאת מצרים. המבצע היה סודי ביותר לאור האיסור של יהודי אתיופיה לצאת מגבולות המדינה. העולים, שרצו להגיע לישראל, נאלצו לעבור מסלול ייסורים בדרכם אליה. תחילה היה עליהם להגיע בסתר לגבול סודן. לצורך כך התארגנו בקבוצות קטנות ובשיירות, ויצאו לדרך הארוכה. רובם צעדו ברגל ונתקלו בדרך

ביקור עולי אתיופיה בבסיס חיל החימוש